Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36522
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

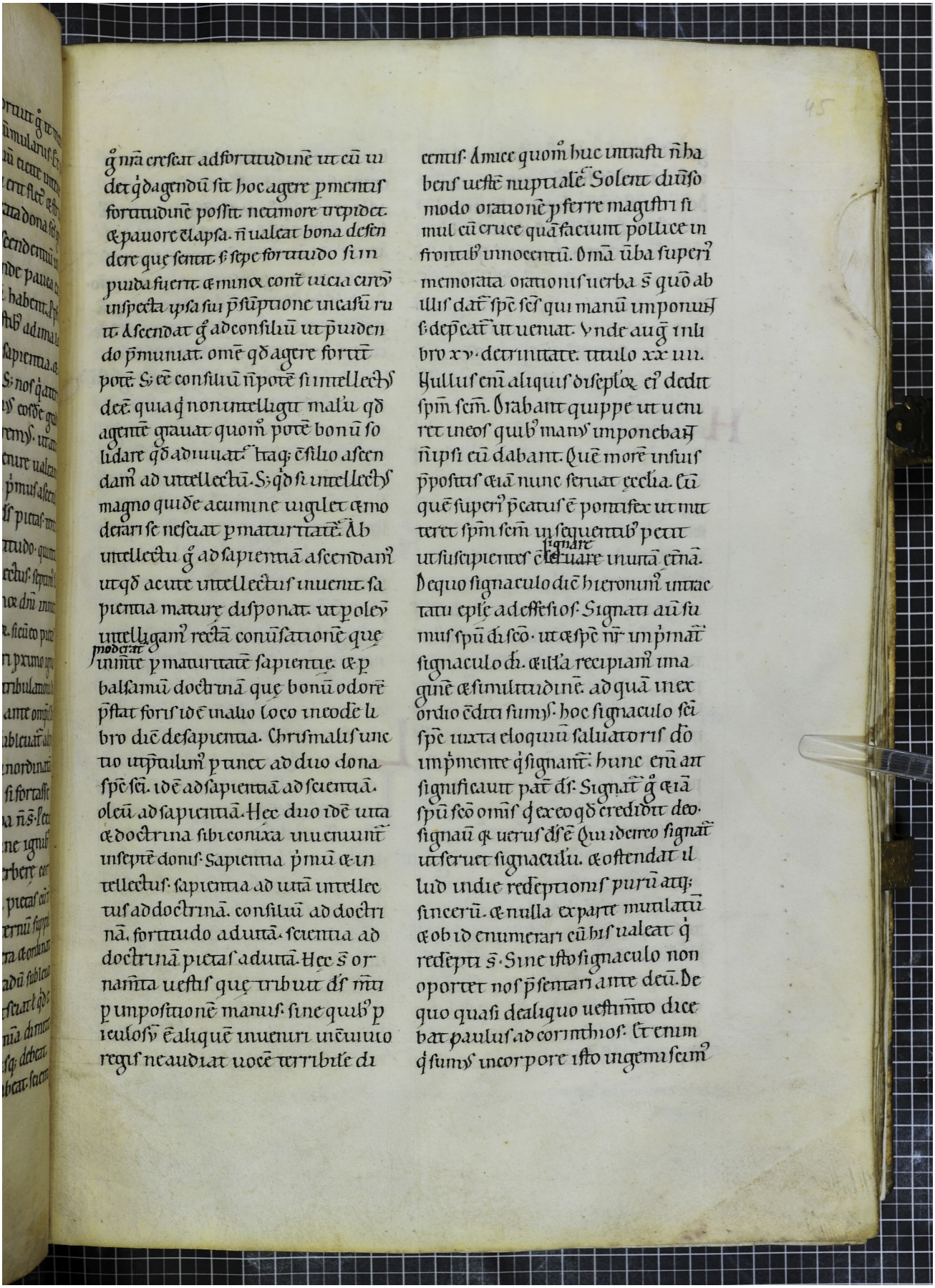

g̃ nr̃a crescat adfortitudinẽ ut cũ ui
det q̃ dagendũ sit hoc agere p mentis
fortitudinẽ possit. ne amore uel pidet
æ pauore elapsa. ñ ualeat bona defen
dere quę sentit. si sepe fortitudo si m
pudafuerit æmina. cont̃ uicia cum
unspecta ipsa sui p̃ sũptione in casũ ru
it. Ascendat g̃ ad consiliũ ut p̃ uiden
do p̃munit. omẽ qd agere fortit̃
potẽ. Si cẽ consiliũ ñ potẽ si intellectus
deẽ. quia q̃ non intelligit malũ qd
agenti̇ grauat quom̃ potẽ bonũ so
lidare qd adiuuat. Itaq; ẽ filio ascen
dam̃ ad intellectũ. Si qd si intellectus
magno quidẽ acumine uigilet æmo
derari se nesciat p maturitatẽ. Ab
intellectu g̃ ad sapientiã ascendam̃
ut qd acute intellectus inuenit. sa
pientia mature disponat. ut poles
intelligam̃ rectã conũsationẽ quę
inuenit p maturitatẽ sapientię. æ p
balsamũ doctrinã quę bonũ odorẽ
p̃flat foris idẽ in alio loco in eodẽ li
bro dicẽ de sapientia. Chrismalis unc
tio ut paulum̃ p̃ tinet ad duo dona
spẽ sc̃i. idẽ ad sapientiã ad scientiã.
oleũ ad sapientiã. Hęc duo idẽ uita
æ doctrina sibi conuiua unu enuunt̃
in septẽ domis. Sapientia p̃mũ æ in
tellectus. sapientia ad uitã intellec
tus ad doctrinã. consiliũ ad doctri
nã. fortitudo ad uitã. scientia ad
doctrinã pietas ad uitã. Hęc s̃ or
namenta uestis quę tribuit d̃s mu
p unpositionẽ manus. sine quib̃ p
iculos̃ ẽ aliquẽ inuenirĩ in eiuuio
regis ne audiat uocẽ terribile di
centis. Amice quom̃ huc intrasti ñ ha
bens uestẽ nuptialẽ. Solent diuso
modo orationẽ p ferre magistri si
mul cũ cruce quã faciunt pollice in
frontib̃ innocentũ. Omã ũba super̃
memorata orationis uerba s̃ quõ ab
illis dat̃ spẽ sc̃i qui manũ imponunt
si desperat̃ ut uenat. Vnde aug̃ in li
bro xv. de trinitate. titulo xxiii.
Nullus enim aliquis disepl̃ę ei̇ dedit
spm̃ sc̃m. Orabant quippe ut uenu
ret in eos quib̃ manus imponebant
ñ ipsi eũ dabant. Quẽ morẽ in suis
p̃ostolis æcia nunc seruat ęcclia. Cũ
quẽ super̃ p̃catus ẽ pontifex ut mit
teret spm̃ sc̃m in sequentib̃ petit
ut suscipientes eũ signare uuitã cẽnã.
De quo signaculo dicẽ hieronim̃ in ep
tatu eplę ad effesios. Signati aũ su
mus spũ di scõ. ut æ spẽ nr̃ in p̃mat̃
signaculo di. æ illa recipiam̃ ima
ginẽ æ similitudinẽ. ad quã in ex
ordio ẽdi fumus. hoc signaculo sc̃i
spẽ iuxta eloquiũ saluatoris do
in p̃mente q̃ signant̃. hunc enim aut
significant̃ pat̃ d̃s. Signat̃ g̃ æia
spũ scõ omis q̃ ex eo qd̃ credidit deo.
signaũ q̃ uerus d̃s ẽ. Qui idcirco signat̃
ut seruet signaculũ. æ ostendat il
lud in die redeptionis purũ atq;
sincerũ. æ nulla ex parte mutilatũ
æ ob id enumerari cũ his ualeat q̃
redepti s̃. Sine isto signaculo non
oportet nos p̃ semari ante deũ. De
quo quasi de aliquo uestimẽto dice
bat paulus ad corinthios. Et enim
q̃ sumus in corpore isto ingemiscim̃